

Juryrapport Gascariaprijs

19 April 2016

Achtergrond

De beoordeling van de inzendingen voor de Gascariaprijs 2016 (beoordelingsperiode 1 februari 2014 tot 1 februari 2016), is dit keer ter hand genomen door de bestuurs leden van de stichting Gascaria, Prof.mr.dr. A.M.P. Gaakeer, prof.mr.dr. H.S. Taekema (secretaris) en prof.mr.dr. W.S.R. Stoter.

De Stichting heeft acht inzendingen voor de prijs mogen ontvangen. Het betreft de volgende scripties: Leonie Huijbers, *Making sense of the interpretation of the European Court of Human Rights of the right to freedom of thought, conscience and religion. A legal analysis and philosophical exploration (Immanuel Kant, John Stuart Mill and John Rawls) of the various rationales of religious freedom grounding the case law of the EctHR* (RU Nijmegen); Merel Oudshoorn, *Dharma and “the Law”*: Postcolonial readings of the Manusmṛti (UL); Mariëtte van der Tol, *De jongste ontwikkelingen van het kiesrecht in het Koninkrijk der Nederlanden in historisch perspectief. Constitutionele uitgangspunten in de representatie van Caribische burgers in het Koninkrijk en BES-burgers in Nederland in het licht van formeel-juridisch burgerschap in Nederland en de West* (UU); A.M.I. Verbakel, *Aletta Jacobs, vrouwenkiesrecht en de Grondwetwijziging in 1887* (OU); Joram Verstoep: *Van Nozick naar Rawls. De ontwikkeling van het mensbeeld in het Nederlands privaatrecht* (VU); Sohail Wahedi, *Hoe bijzonder is godsdienst binnen liberale democratieën? Over de constitutionele waarde van godsdienst* (UU); Sinead Wendt, *“No More Blablabla”. We Are Here and the claim to human rights, Complaint No. 90/2013 at the ECSR* (UvA); Jordi Wiersma, *The Perennial Problem of Democratic Man. An Aristocratic Alternative and the Rescuing Role of the Teacher* (UL). Alle inzendingen voldeden aan de formele criteria. Het verheugde de jury om voor het eerst ook scripties te ontvangen die niet aan een rechtenfaculteit, maar aan een faculteit geesteswetenschappen zijn geschreven.

Overleg van de jury

De jury heeft de scripties beoordeeld op grond van de volgende criteria:

1. De aansluiting bij de doelstelling van de stichting Gascaria, te weten: het bevorderen van de studie naar het recht in relatie tot de humaniora en al hetgeen hiermee verband houdt of bevorderlijk kan zijn;
2. De originaliteit van vraagstelling, methode en onderzoek;
3. De inhoudelijke kwaliteit van het onderzoek;
4. De kwaliteit van de vorm en taal van de scriptie.

De kwaliteit van alle ingezonden scripties was hoog. Elke scriptie was lezenswaardig en getuigde van inhoudelijk zeer degelijk onderzoek, waardoor het derde criterium van kwaliteit niet erg onderscheidend was. De verschillen waren groter op de drie andere punten. Enkele inzendingen blonken uit door een opvallend originele keuze van theoretische perspectieven en auteurs. Ook de originaliteit van de vraagstelling en de stijl van betogen was bij enkele inzendingen een opvallend element. Net als in de voorgaande ronde van 2014, bleek het eerste criterium de belangrijkste maatstaf om onderscheid te kunnen maken. Hoewel alle scripties geschreven werden op een terrein

van wetenschap waar de samenwerking tussen disciplines c.q. interdisciplinariteit een rol speelt, waren in de aanpak toch zeer duidelijke verschillen. Een wederzijdse kruisbestuiving tussen het juridische en het geesteswetenschappelijke perspectief kwam niet overal duidelijk naar voren. Een aantal van de scripties begaf zich niet buiten de grenzen van een specifieke, van oorsprong wel interdisciplinaire, subdiscipline van de rechtswetenschap, dan wel de geesteswetenschappen. Om die reden is de jury van oordeel dat de scripties van Oudshoorn (Literary Studies), Van der Tol (rechtsgeschiedenis) en Wahedi (rechtsfilosofie) in beduidend mindere mate beantwoorden aan de eis dat het recht in relatie tot de humaniora wordt beschouwd. Dat laat onverlet dat elk van deze scripties inhoudelijk gedegen en interessant was. Dat gold zeker ook voor de scriptie van Huijbers, die een zeer uitgebreid, in de verslaglegging wellicht iets te uitgebreid, onderzoek deed naar de relatie tussen politiek-filosofisch gedachtegoed en de jurisprudentie van het EHRM. Hoewel deze scriptie duidelijk verband legde tussen het juridische en het filosofische, was de uitwerking daarvan niet heel verrassend, waardoor deze scriptie minder hoog scoorde op het punt van originaliteit ten aanzien van het interdisciplinaire perspectief.

De scripties van Verbakel, Verstoep, en Wiersma, hoewel heel verschillend, hadden alle drie een originele benadering en waren ook stilistisch aan elkaar gewaagd: elk van deze scripties was bijzonder prettig leesbaar. De scriptie van Verbakel sprong eruit wat betreft de originele vraag, waardoor de juryleden tot het einde geboeid waren door de zoektocht in de historische bronnen naar het antwoord. Dat antwoord voldeed niet geheel aan de hooggespannen verwachtingen: het bewijs was uiteindelijk toch wat beperkt voor het aannemen van een causaal verband. De scriptie van Verstoep had een zeer aangename uitgesproken stijl van betogen, waarin de vrijheid van denken en de eigen keuze van standpunten sterke punten waren. De keuze van de twee besproken auteurs overtuigde iets minder. De scriptie van Wiersma lazen wij als een vurig pleidooi voor een sterkere rol van de humaniora in het juridische onderwijs. Hoewel Plato voor de hand lag als startpunt, waren de andere gekozen auteurs verrassend en was de interpretatie van Ortega y Gasset en Eliot origineel. Voor de jury sprong de scriptie van Wendt eruit: niet alleen werd een zeer actueel thema behandeld (ongedocumenteerde vreemdelingen), maar vooral werd op een heel natuurlijke wijze juridische analyse verbonden met bespreking van relevante theorieën die leidden tot een overtuigende culturele analyse. Het werk van Arendt, Agamben en Foucault was niet alleen goed gekozen, maar werd ook op een heldere wijze ingezet voor een duiding van de oordelen van de diverse juridische colleges. Ook de schrijfstijl van Wendt maakte het voor de jury een plezier om deze scriptie te lezen.

Slotsom

Zoals uit het voorgaande duidelijk wordt, kent de jury de prijs toe aan Sinead Wendt. Haar werk is niet alleen van een hoog academisch niveau, het getuigt ook van een persoonlijke betrokkenheid bij deze groep mensen. De jury vond het bijzonder dat de persoonlijke inzet op geen enkele manier afdeed aan de scherpheid van de theoretische analyse.